Pe stadioanele patri

ȘI PE STRĂ

ALBUM SPORTIV 1962

Lumini de brad și scînteieri de artificii. Pe străzi, decor sărbătoresc de iarnă. La ferestre copii; obraji îmbujorați și priviri senine căutînd în înserare, printre mușcate și flori de cristal, sania de basm a lui „Moș Gerilă". În fiecare casă, gazdă primitoare, optimismul. Melodii vesele pe unda clapelor și multă, multă bucurie în sufletele oamenilor.

Mîine e Anul Nou! Îl vom primi, la miezul nopții, sărbătorește, cu inimile purtînd noi năzuințe ce-și vor găsi și ele împlinirea. Și-l vom petrece cu drag pe '62 la întîlnirea cu noul an, mulțumindu-i pentru rodnicia lui, pentru fiecare din zilele pe care, la îndemnul partidului, le-am transformat în atîtea și atîtea biruințe.

Ce-ar fi ca acum, la hotarul anului, după ce am prins steluța cea strălucitoare în vîrful bradului, să răsfoim împreună cîteva file din albumul sportiv al anului 1962? Doar cîteva, pentru că altminteri ne-ar prinde... NOUL AN!

Primele notații pe panoul de onoare

● Primăvara a început în... ianuarie ● „Titlul mondial se află în mîini bune" ● Maria Alexandru anunță seria succeselor ● Victorie la Cairo!

'62 n-a avut timp nici să „răsufle". La 4 ianuarie aflam că în „Țara celor 3.000 de insule" — INDONEZIA — fotbaliștii de la Petrolul încheiau — neînvinși — cu un „7—1" turneul lor atît de fructuos, iar la Kiev hocheiștii făceau ca dincolo de mantinele să răsune multe aplauze pentru echipa română, învingătoare cu 6—2 și 8—2.

Buchete de succes vesteau primăvara sportivă încă din ianuarie...

★

Veștile sosesc la redacție noaptea tîrziu și risipesc oboseala, ne dăruiesc de fiecare dată acea bucurie de nedescris de a redacta — chiar pe cîteva rînduri — știrea pe care cititorii o vor găsi mîine în prima pagină.

În redacție se face liniște și privirile caută stăruitor primele însemnări transmise de la mii de kilometri de patrie, poate numai la cîteva minute după ce trompeții anunțaseră o nouă victorie a sportivilor români.

„Medalii de argint acordate unor alpiniști români"

„Valeriu Bularca și Ion Țăranu victorioși în Franța"...

★

Într-o seară, după ultimele încleștări lîngă panglica albă a „semicercului" oaspeții străini prezenți la turneul internațional masculin de handbal în 7 recunoșteau unanim: „Titlul mondial se află în mîini bune". **Elogiu și respect pentru sportivii și sportul românesc, în aceleași zile în care campioana mondială Maria Alexandru obținea victoria — prima în acest an de bogate succese — în campionatele internaționale ale R. S. Cehoslovace, iar hocheiștii înscriau în palmaresul lor alte două victorii în fața francezilor. Pe marile stadioane ale patriei și peste hotare, sportivii români continuau să primească florile cuvenite învingătorilor.**

În altă seară, telegramele ne-au vestit victoria lui Țiriac la Cairo. „Marele" Neale, racheta de renume mondial, n-a avut încotro. I-a strîns mîna lui Țiriac și a adăugat pe lista puținilor săi învingători numele sportivului român.

Agenda sportivă a anului 1962 nu marcase însă decît începutul marilor întîlniri internaționale...

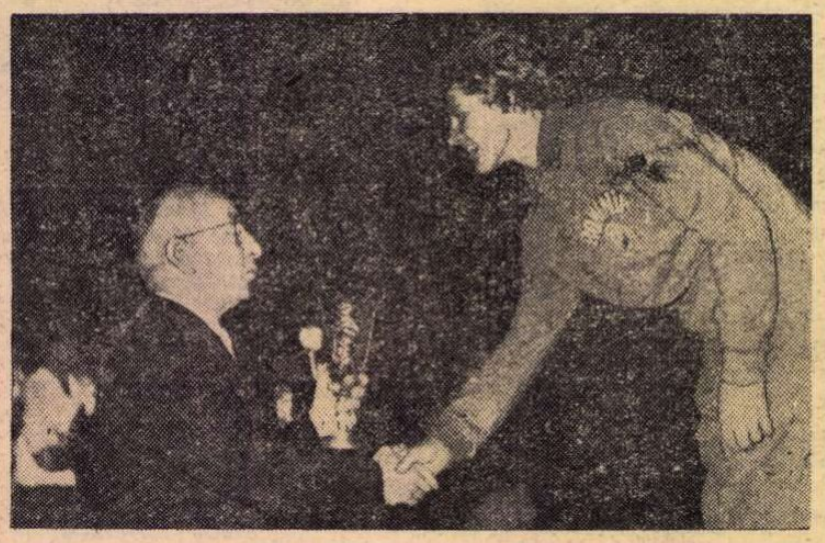

Dl. Petit Montgobert, vicepreședintele Federației Internaționale de Handbal, oferă Iosefinei Ștefănescu cupa cuvenită echipei campioane a lumii.

Foto: P. Romoșan

Bravo, fetelor!

● „Romîncele sînt de neînvins" ● Un vis și un... titlu european ● Cea mai bună floretă a lumii ● Supremația Iolandei continuă ● Un record mondial și cîteva... albăstrele.

Ecranul sportiv a făcut loc acestor instantanee ale sportului feminin nu din... politețe ci pentru că, de netăgăduit, 1962 a fost anul în care tinerele sportive ne-au făcut de multe ori să le spunem din toată inima: **„Bravo, fetelor!"** Acum ninge liniștit, pudrînd cu omăt tribunele stadionului „Republicii", dar a uitat, oare, vreunul din cei aproape 25 000 de spectatori ziua aceea de iulie cînd, sub arșița soarelui, a dăruit entuziast aplauzele Anei Boțan, Irinei Hector, Iosefinei Ștefănescu și colegelor lor de echipă? **„Romîncele sînt de neînvins"**, spuneau jucătoarele daneze după marea finală care a adus echipei noastre feminine de handbal în 7 titlul de CAMPIOANĂ A LUMII. A învins atunci echipa cea mai bine pregătită. A învins munca, perseverența, hărnicia și pasiunea, voința de luptă și efortul colectiv.

★

...Pe altă pagină din album o fotografie a cărei poveste a început de fapt mai de mult, cu 4—5 ani în urmă, și de atunci a fost depănată adesea, în șoaptă, lîngă sălciile Snagovului sau purtată ca un vis frumos în sufletele cîtorva fete. A fost însă doar un vis pînă într-o zi de vară cînd, după o cursă memorabilă, cinci fete se prezentau la premiere pe podiumul de la Grünau, în timp ce crainicul anunța: „LA 4+1 RAME, PE LOCUL I — ROMÎNIA!"

A fost primul titlu european din istoria canotajului nostru feminin și de aceea fotografia ne spune poate mai mult decît o altă victorie.

Și — se pare — tot o poveste mai veche. Sfîrșitul anului 1961. Interviu-fulger cu Olga Orban-Szabo.

— Proiecte pentru noul an?

— Multe. Dintre cele... sportive, unul singur, frumos dar foarte, foarte îndrăzneț.

— Totuși...

Răspunsul l-am primit mult mai tîrziu, într-o zi de sfîrșit de iulie într-o telegramă trimisă de la mii de kilometri de patrie: „OLGA — CAMPIOANĂ MONDIALĂ LA BUENOS AIRES".

Cea mai bună floretă a lumii își... trădase secretul.

Ca întotdeauna, „Ioli" e prezentă la loc de cinste, așa cum se cuvine, în albumul nostru. 1962 i-a adus Iolandei Balaș titlul de campioană a Europei și a făcut să crească numărul anilor de cînd, pe oricare din marile stadioane ale lumii, n-a cunoscut înfrîngerea. **„Supremația Iolandei continuă..."** — a fost constatarea generală după marile întreceri atletice de la Belgrad.

★

Din album ne surîde acum cu farmec tineresc o fată blondă pe care n-o întîlnim nici pe covorul din sala Floreasca, nici în apa cristalină a bazinului, nici pe zgura terenului de tenis ci în.. aer, purtată de parașuta multicoloră spre punctul alb de la Clinceni. Îi place să zboare, să înfrunte înălțimea și, curajoasă, să atace marile performanțe. Într-o zi a reușit. După două salturi individuale de precizie, cu deschidere întîrziată a parașutei, arbitrii anunțau media: 1,25 m. Elisabeta Minculescu stabilise un nou RECORD MONDIAL și ca un „stol", colegele s-au grăbit să-i sărute obrajii îmbujorați de vînt și de emoție. Și-a aranjat cu grijă parașuta și a început — așa cum se întîmplă întotdeauna — să povestească. Dintre puținii spectatori, cineva a lipsit cîteva minute și, cînd s-a întors, a așezat cu gingășie cîteva albăstrele peste parașută. Același albastru senin în văzduh, în ochii fetei și în buchetul de flori proaspete...

★

Cu aldine sau drepte, în „manșetă" sau la „închiderea ediției" ziarul nostru a publicat aproape zilnic știri despre prezențele sportivelor noastre la marile întîlniri internaționale. Numere de ziar, răsfoite la întîmplare, ne reamintesc acum victoria atletelor la Balcaniada de la Ankara, cîștigarea turneului internațional de volei de la Constanța, „colecția" de titluri de campioană internațională cu care a încheiat acest an Maria Alexandru, primul loc cîștigat de jucătoarele de popice în „Cupa Dunării"...

Din nou, a învins Vamoș!

„Băieții noștri dragi..."

● Scrisoare din... ● Neînvinși de patru ani! ● Pe apele de la Lucerna ● Salt spre... record.

Oare nu se cuvenea să le spunem „Bravo, fetelor!", iar acum, la sfîrșit de an, să le dorim cît mai multe... pagini în albumul sportiv al anului pe care îl așteptăm în această seară de amintiri?

A devenit un fapt obișnuit. Desfaci scrisoarea sosită cu primul tren după ziua victoriei și citești: „Transmiteți băieților noștri dragi toate felicitările...". **Semnează un prim-topitor stăpîn al furnalului roșitean ce nu cunoaște odihna sau maistrul pentru care de multă vreme mașinile nu mai au nici un „secret". Cîteodată, scrisoarea începe mai... respectuos (respectul cerut de vîrstă):** „Mă bucur din inimă pentru victoriile dumneavoastră..." **Îl recunoaștem lesne pe harnicul elev, „medaliat" cu șiragul notelor de 10, stăpînit și el — ca și cei cu părul încărunțit de ani — de bucuria marilor victorii ale tinerilor care, de la an la an, ridică pe culmi tot mai înalte gloria sportivă a patriei.**

Ne-au venit asemenea scrisori — din zeci de orașe ale țării — atunci cînd boxerii cucereau șapte titluri în „Cupa orașelor balcanice" de la Sofia sau învingeau la Glasgow și Belgrad boxeri de renume. Despre „băieții noștri dragi" ne-au scris obișnuiții oaspeți ai velodromului Dinamo atunci cînd Gabriel Moiceanu A OCUPAT PRIMUL LOC ÎN „CUPA

Rominia — Franța 3—0! Rugbiștii români părăsesc stadionul purtați pe brațele sutelor de spectatori.

Foto: T. Chioreanu

Campioane ale Europei! Flori, medalii și felicitări pentru canotoarele române

Foto: Sport-Echo.

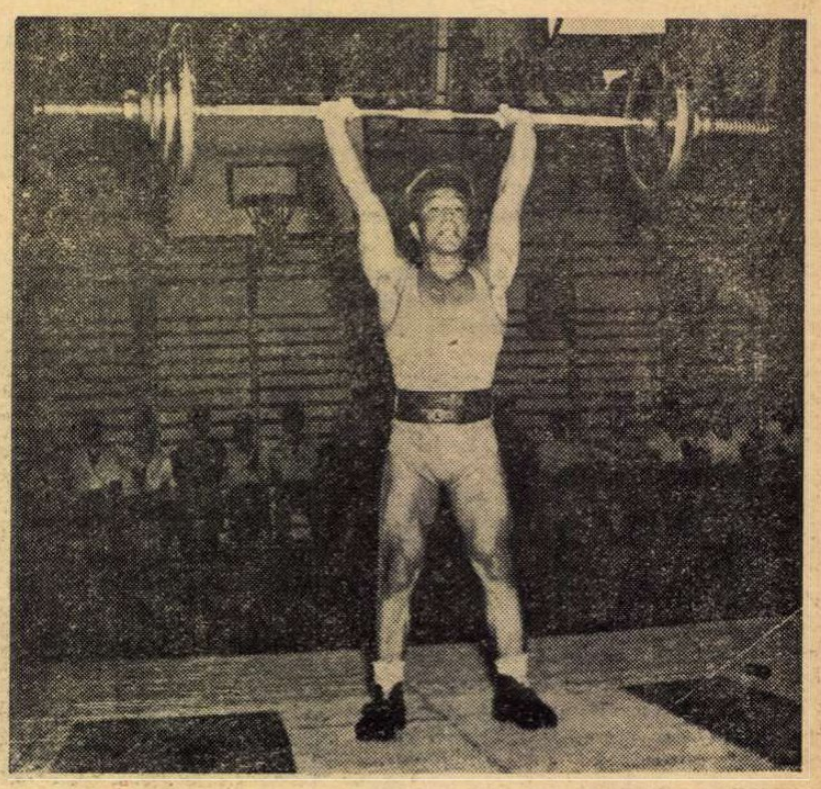

Fiți Balaș, recordmanul... recorduri mondiale de juniori.